

Įsakymas netenka galios 2023-08-24:

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-288](#), 2023-08-23, paskelbta TAR 2023-08-23, i. k. 2023-16519

Dėl kai kurių Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymų pripažinimo netekusiais galios

Suvestinė redakcija nuo 2012-12-07 iki 2023-08-23

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2002, Nr. [86-3724](#), i. k. 102301MISAK00000425

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRAS

Į S A K Y M A S

DĖL PAJŪRIO REGIONINIO PARKO APSAUGOS REGLAMENTO PATVIRTINIMO

2002 m. rugpjūčio 10 d. Nr. 425

Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo (Žin., 1993, Nr. [63-1188](#); 2001, Nr. [108-3902](#)) 5 straipsnio 2 dalimi bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. balandžio 10 d. nutarimo Nr. 503 „Dėl įgaliojimų suteikimo įgyvendinant Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymą“ (Žin., 2002, Nr. [40-1484](#)) 1.2 punktu,

1. T v i r t i n u Pajūrio regioninio parko apsaugos reglamentą (pridedama).

2. Aplinkos ministerijos informacijos kompiuterinėje sistemoje v a d o v a u t i s reikšminiais žodžiais: „saugomos teritorijos“, „valdymo sistema“.

APLINKOS MINISTRAS

ARŪNAS KUNDROTAS

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m.
rugpjūčio 10 d. įsakymu Nr. 425

(Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m.
sausio 31 d. įsakymo Nr. D1-91 redakcija)

PAJŪRIO REGIONINIO PARKO APSAUGOS REGLAMENTAS**I. BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Pajūrio regioninio parko apsaugos reglamentas (toliau – Reglamentas) – nustato specialius Pajūrio regioninio parko teritorijų planavimo, statinių projektavimo ir statybos jo teritorijoje reikalavimus bei apsaugos, tvarkymo ir naudojimo ypatumus.

2. Veiklą Pajūrio regioniniame parke (toliau – Regioninis parkas) reglamentuoja Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų (Žin., 1993, Nr. 623-1188; 2001, Nr. [108-3902](#)), Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos (Žin., 1992, Nr. [5-75](#)), Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos (Žin., 1995, Nr. [3-37](#); 2004, Nr. [153-5571](#)), Lietuvos Respublikos miškų (Žin., 1994, Nr. [96-1872](#); 2001, Nr. [35-1161](#)), Lietuvos Respublikos vandens (Žin., 1997, Nr. [104-2615](#); 2003, Nr. 36-1544), Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo (Žin., 1995, Nr. [107-2391](#); 2004, Nr. [21-617](#)), Lietuvos Respublikos statybos (Žin., 1996, Nr. [32-788](#); 2001, Nr. [101-3597](#)), Lietuvos Respublikos turizmo (Žin., 1998, Nr. [32-852](#); 2002, Nr. [123-5507](#)), Saugaus eismo automobilių keliais (Žin., 2000, Nr. [92-2883](#)), Lietuvos Respublikos jūros aplinkos apsaugos (Žin., 1997, Nr. [108-2731](#)), Lietuvos Respublikos pajūrio juostos (Žin., 2002, Nr. [73-3091](#)) įstatymai, Specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. gegužės 12 d. nutarimu Nr. 343 (Žin., 1992, Nr. [22-652](#), 1996, Nr. 2-43), Pajūrio regioninio parko nuostatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. balandžio 29 d. nutarimu Nr. 490 (Žin., 1999, Nr. [39-1227](#)), statybos techniniai reglamentai, šis Reglamentas, kiti teisės aktai bei apsaugos sutartys, kurios gali būti sudaromos dėl veiklos apribojimų Pajūrio regioniniame parke, konkrečių žemės, miško bei vandens telkinio naudojimo sąlygų nustatymo, Pajūrio regioninio parko ir jo zonų ribų bei buferinės apsaugos zonos planas, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. kovo 9 d. nutarimu Nr. 259 (Žin., 2005, 34-1101), Pajūrio regioninio parko tvarkymo planas, patvirtintas aplinkos ministro 2005 m. birželio 9 d. įsakymu Nr. D1-282 (Žin., 2005, Nr. [72-2620](#)), regioninio parko dalių specialieji ar detalieji planai, gamtotvarkos ir paveldotvarkos planai, bendrieji planai.

3. Kultūros paveldo objektams (nekilnojamosioms kultūros vertybėms), esantiems regioniniame parke, priežiūros, tvarkymo ir naudojimo sąlygas nustato kultūros paveldo objektų (nekilnojamųjų kultūros vertybių) apsaugos reglamentai ir/ar specialiojo teritorijų planavimo dokumentai.

4. Gamtos paveldo objektai (saugomi gamtiniai kraštovaizdžio objektai) ir jų teritorijos tvarkomos remiantis Saugomų teritorijų įstatymu, Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų, grybų rūšių ir bendrųjų įstatymu (Žin., 1997, Nr. [108-2727](#); 2001, Nr. 110-3987), Specialiosiomis žemės ir miško naudojimo sąlygomis bei Gamtos paveldo objektų nuostatais, patvirtintais 2005 m. balandžio 19 d. aplinkos ministro įsakymu Nr. D1-214 (Žin., 2005, Nr. [58-2026](#)), pagal šių objektų gamtotvarkos projektus.

5. Atskiros Regioninio parko dalys yra paskelbtos paukščių apsaugai svarbiomis teritorijomis (toliau – PAST), įtraukus jas į Saugomų teritorijų arba jų dalių, kuriose yra paukščių apsaugai svarbių teritorijų, sąrašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. balandžio 8 d. nutarimu Nr. 399 (Žin., 2004, Nr. [55-1899](#); 2006, Nr. 92-3635), jos taip pat yra įtrauktos į Vietovių, atitinkančių gamtinių buveinių apsaugai svarbių teritorijų (toliau – BAST) atrankos kriterijus, sąrašą, skirtą pateikti Europos Komisijai, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. birželio 15 d. įsakymu Nr. D1-302 (Žin., 2005, Nr. [105-3908](#)).

Veiklą šiose teritorijose reglamentuoja, apsaugos ir tvarkymo režimą nustato Lietuvos

Respublikos saugomų teritorijų įstatymas, Bendrieji buveinių ar paukščių apsaugai svarbių teritorijų nuostatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. kovo 15 d. nutarimu Nr. 276 (Žin., 2004, Nr. [41-1335](#)), kiti įstatymai bei teisės aktai, taip pat šis Reglamentas. Planų, programų ir ūkinės veiklos projektų įgyvendinimo poveikis PAST ir vietovėms, atitinkančioms BAST atrankos kriterijus, vertinamas Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo (Žin., 1996, Nr. [82-1965](#); 2005, Nr. 84-3105) ir Planų ir programų strateginio pasekmių aplinkai vertinimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugpjūčio 18 d. nutarimu Nr. 967 (Žin., 2004, Nr. [130-4650](#)), nustatyta tvarka.

6. Reglamente vartojamos sąvokos:

Apžvalgos aikštelė (regykla) – vieta, skirta stebėti atsiveriančią panoramą, kurioje gali būti įrengti mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai, apžvalgos bokštas. Joje gali būti įrengti stebėjimui pritaikyti įrenginiai (žiūronai, teleskopai).

Atokvėpio vieta – trumpalaikiam poilsiui be nakvynės skirta teritorija greta pažintinių takų, rekreacinio prioriteto zonose ir kitose vietose. Joje įrengiami miško baldai, mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai ar įrenginiai (skydai, standai, nuorodos).

Buvusi sodyba – sodyba, kurios buvimo faktas įrodytas teismo sprendimu arba kai yra išlikę buvusių statinių ir (ar) sodų liekanų arba kai sodyba pažymėta vietovės ar kituose planuose.

Istoriškai susiformavęs kultūrinis kraštovaizdis (tiek kaimiškasis, tiek miestietiškasis) – tai kryptingai formuotas, tenkinantis biologinius, psichologinius (informacinius, estetinius), socialinius, ergonominius (tinkamumo veiklai), ekonominius gyvenamosios, darbo ir/ar poilsio aplinkos kokybės poreikius, kraštovaizdis.

Kraštovaizdžio estetinė vertė – bendraisiais estetikos kriterijais išreiškiamas natūraliai susiformavusio ir natūralų pobūdį išlaikiusio ar žmogaus veiklos sukurto ir jo sambūvį su aplinka atspindinčio kraštovaizdžio apibūdinimas.

Lankomi objektai – skirti ir/ar pritaikyti lankymui paveldo objektai ir kiti saviti kraštovaizdžio kompleksai bei objektai, apžvalgos aikštelės (regyklos) bei kiti visuomenės poreikiams skirti objektai.

Mažasis pramoginis laivas – laivas, kurio korpusas trumpesnis kaip 20 m, bet kurio tipo ir bet kuriuo būdu varomas, skirtas sporto, pramogų ir laisvalaikio reikmėms.

Mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai – paprastų konstrukcijų statiniai: atraminės sienutės, tvorelės, šviestuvai, lauko baldai, pavėsinės, stoginės, laiptai, lieptai, tilteliai, dekoratyvinės skulptūros, informacijai skirti statiniai ar įrenginiai (skydai, standai, nuorodos), informaciniai ženklai bei riboženkliai bei kiti teritorijos vieningo stiliaus tvarkymo bei puošybos statiniai.

Pažintinis takas – takas, skirtas pėstiesiems, bevariklio transporto priemonių naudotojams ar žirginiam turizmui, įrengtas siekiant sudaryti sąlygas susipažinti (aplankyti) su gamtos ir/ar kultūros paveldo objektais, savitais regionais bei reiškiniams, turintis informacijai skirtų mažųjų kraštovaizdžio architektūros statinių.

Poilsio vietė – laikinai apsistoti be nakvynės skirta teritorija, kurioje gali būti įrengiami lauko baldai, pavėsinės, persirengimo kabinos, laužavietės, tualetas, kiti mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai, automobilių stovėjimo ir sporto aikštelės. Joje turi būti sudarytos sąlygos lankytojų higienos poreikiams tenkinti bei buitiniams atliekoms surinkti.

Rekreaciniai statiniai – poilsio (žaidimo) aikštelės, regyklos, apžvalgos bokštai, medžiotojų bokšteliai, pavėsinės, pažintiniai takai su informacijai skirtais statiniais, miestų, miestelių aikščių, parkų, skverų ir kitų želdynų įranga, paplūdimių įranga, jachtų ir valčių elingai, prieplaukos, krantinės, taip pat mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai.

Rekreaciniai pastatai – poilsiui skirti statiniai, statinių grupės, kuriuose teikiamos apgyvendinimo paslaugos (poilsio namai, viešbučiai, turizmo centrai, sanatorijos, sveikatingumo kompleksai, kempingų pastatai, turizmo bazės, kaimo turizmo pastatai, vasarnamiai, pirtys, nakvynės paslaugų namai, jaunimo nakvynės namai, moteliai, svečių namai).

Stovyklavietė – poilsiui su nakvyne skirta teritorija, kurioje gali būti teikiama turistinės stovyklos paslauga, pritaikyta palapinėms statyti. Joje gali būti įrengiami mažieji kraštovaizdžio

architektūros statiniai, automobilių stovėjimo aikštelė, įranga maistui ruošti, laužavietės, sudaromos sąlygos higienos poreikiams tenkinti, atliekoms surinkti bei poilsiui organizuoti.

Tradicinė etnografinio regiono architektūra – etnografinė sričiai būdinga gyvenamosios ir kitos paskirties pastatų ir statinių architektūra, teritorinė erdvinė struktūra, statinių ryšys su kraštovaizdžiu.

Visuomenės poreikiai saugomose teritorijose – viešieji poreikiai, susiję su gyventojų bei lankytojų teise ir reikme turėti galimybes poilsiuoti, susipažinti su vertybėmis saugomose teritorijose, gamtos ir kultūros paveldu.

Vizualinė (regimoji) tarša – dėl neracionalios žmogaus veiklos vykstantis kraštovaizdžio vizualinės struktūros estetiškos kokybės praradimas (kraštovaizdžio estetinę vertę mažinančių statinių (neišvaizdžių, nederančių kraštovaizdyje architektūrinių stiliumi) statyba ir/ar netinkamai (neracionaliai) suformuoti želdiniai, užstojančios gamtos ir kultūros paveldo objektus, vaizdingas ir vertingas panoramas.

Kitos šiame Reglamente vartojamos sąvokos atitinka Saugomų teritorijų, Teritorijų planavimo, Statybos, Saugaus eismo automobilių keliais įstatymuose ir kituose teisės aktuose vartojamas sąvokas.

II. REGIONINIO PARKO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOS

7. Regioninio parko apsauga ir tvarkymas, veiklos reglamentavimas siejamas su teritorijos funkcinio prioriteto zonomis:

7.1. konservacinio prioriteto – Plazės gamtinis rezervatas, Nemirsetos, Šaipių ir Olandų kepurės kraštovaizdžio, Karklės jūrinis, Kalotės botaninis-zoologinis ir Karklės etnokultūrinis draustiniai;

7.2. ekologinės apsaugos prioriteto – Karklės–Dargužių–Kalotės agrarinės žemės ūkio naudmenos;

7.3. rekreacinio prioriteto – Karklės, Nemirsetos, Bendikų ir Kukuliškų rekreacinės teritorijos bei Karklės ir Nemirsetos plažų zonos;

7.4. gyvenamosios paskirties – Kalotės ir Zeigių (sodininkų bendrijos) gyvenviečių teritorijos;

7.5. gynybinės paskirties – krašto apsaugos objekto Anaičiuose teritorija, kurioje yra įrengiamas vakarų Lietuvos ekstremalių situacijų gelbėjimo centras.

8. Regioninio parko tvarkymo plane išskiriamos kraštovaizdžio tvarkymo zonos, kuriose teritorijos naudojimas ir apsauga reguliuojama pagal Saugomų teritorijų tipinius apsaugos reglamentus, patvirtintus Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugpjūčio 19 d. nutarimu Nr. 996 (Žin., 2004, Nr. [131-4704](#)).

9. Regioniniame parke taikomi:

9.1. reikalavimai veiklai visose Regioninio parko funkcinio prioriteto zonose reglamentuoti;

9.2. papildomi reikalavimai veiklai atskirose Regioninio parko funkcinio prioriteto zonose reglamentuoti.

III. REIKALAVIMAI VEIKLAI VISOSE REGIONINIO PARKO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOSE REGLAMENTUOTI

10. Regioniniame parke ir jo buferinės apsaugos zonoje taikomi bendrieji kraštovaizdžio formavimo principai:

10.1. išsaugoti neužstatytas erdves – Girulių-Kalotės miško masyvą bei Karklės-Nemirsetos natūralių pievų, pelkių ir miškų ruožą 1–2,5 km atstumu palei pajūrį;

10.2. buvusių žemės ūkio įmonių pastatus ir buvusius karinius statinius, ypač esančius draustiniuose, ekologinės apsaugos bei rekreacinio prioriteto zonose prie pažintinių takų, regyklų bei lankomų objektų, gyvenviečių vizualinėje aplinkoje, rekomenduojama griauti arba perstatyti į atitinkančius regioninio parko steigimo tikslus bei architektūrinius reikalavimus pastatus, reikalingus visuomenės poreikiams;

10.3. formuojant architektūrinę aplinką, naudoti natūralias, tradicines Mažosios Lietuvos etnografiniam regionui būdingas spalvas.

11. Kraštovaizdžio gamtiniai elementai tvarkomi, taikant šiuos principus:

11.1. vandens telkiniai (melioruoti upeliai ir kanalai) tvarkomi, atkuriant natūralias vagas, atkuriant buvusias ir įrengiant naujas kūdras prie sodybų bei laukuose;

11.2. želdynai formuojami nedideliais masyvais arba juostiniais apsauginiais želdiniais, pavienių medžių grupėmis ir maksimaliai apželdinant sodybas. Apželdinama tradiciškai naudojant stambius lapuočius medžius, mišrinant su stambiais spygliuočiais medžiais.

12. Regioniniame parke, įvertinant kraštovaizdžio bei gamtos ir kultūros paveldo apsaugos reikalavimus, statiniai statomi, rekonstruojami ir remontuojami laikantis Statybos įstatymo, statybos techninių reglamentų, normatyvinių saugos ir paskirties dokumentų ir kitų teisės aktų bei tradicinės etnografinio regiono architektūros savitumų, paveldo objektų apsaugos reikalavimų ir šių sąlygų:

12.1. išlaikyti gamtinio bei istoriškai susiformavusio kraštovaizdžio, gamtinių ir kultūrinių kompleksų bei objektų vertės požymius;

12.2. išlaikyti tradicinės etnografinio regiono architektūros pobūdį, formas, dydžius bei formuoti rekreacinių ir gyvenamųjų vietovių estetinį vaizdą;

12.3. išsaugoti bendrą kraštovaizdžio struktūrą ir jo estetinę vertę, erdvinį raiškumą ir raiškius reljefo bei hidrografinio tinklo elementus;

12.4. esamose sodybose (ar buvusiose) gali būti statomi nauji statiniai ar didinamas sklypo užstatymo plotas (bet ne daugiau kaip 500 m² išskyrus esamas ar buvusias didesnio užstatymo ploto sodybas) ir esamų pastatų tūris, išlaikant charakteringus architektūrinius statinio dydžius;

12.5. viename žemės sklype galima statyti tik vieną gyvenamąjį namą ir priklausinius. Neleidžiama statyti sublokuotų gyvenamųjų namų, išskyrus tokių namų statybą regioninio parko gyvenamosios paskirties zonose;

12.6. didžiausias gyvenamųjų namų aukštis iki pastatų karnizo – 4,0 m, iki kraigo – 8,5 m (aukštis skaičiuojamas nuo pastato užstatomo žemės paviršiaus ploto nuolydžio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško);

12.7. priklausiniai gali būti statomi ne aukštesni kaip 8,5 m;

12.8. kai žemės sklypo plotas yra iki 0,5 ha, pastatų bendras užimamas plotas turi atitikti statybos techninio reglamento STR 2.02.09:2005 „Vienbučiai gyvenamieji pastatai“, patvirtinto 2005 m. liepos 1 d. aplinkos ministro įsakymu Nr. D1-338 (Žin., 2005, Nr. [93-3464](#)) 9 priedo reikalavimus, bet negali viršyti 300 m². Kai žemės sklypo plotas didesnis nei 0,5 ha, pastatų bendras užimamas plotas negali viršyti 500 m², iš jų gyvenamuoju namu užstatomas plotas – iki 140 m²;

12.9. pastatų statybai ir apdailai naudojamos tradicinės statybinės ir apdailos medžiagos (sienoms – medis, degtos raudono molio plytos, tinkas ar jas imituojančios medžiagos; stogo dangai – nendrės, gontai, čerpės ar jas imituojančios medžiagos). Draudžiama statinius apkalti plastikinėmis dailylentėmis;

12.10. pastatus (sienas, stogus) rekomenduojama dažyti etnografiniam regionui būdingomis spalvomis: sienas – pilka, ruda ir gelsva (šviesi molio); stogo danga – pilka ar rausva (degto molio).

13. Nauji statiniai, įskaitant ir ūkininko ūkio sodybos statinius, projektuojami ir statomi tik Regioninio parko tvarkymo plane ir specialiojo arba bendrojo teritorijų planavimo dokumentuose nurodytose vietose. Esamos sodybos gali būti pritaikomos kaimo turizmo paslaugoms teikti, puoselėjant ir skleidžiant regiono etnografines tradicijas.

14. Rengiant detalų planą arba rengiant statinių projektus Regioninio parko tvarkymo plane pažymėtoms buvusioms sodyboms atkurti, vietos pastatams statyti gali būti parinktos kitose vietose, nei jie stovėjo anksčiau, tačiau visais atvejais nepažeidžiant vertingų kraštovaizdžio elementų.

15. Rekonstruojant esamas ir rengiant naujas žemos įtampos elektros perdavimo linijas, rekomenduojama jas tiesti požeminiais kabeliais.

Saulės šviesos energijos elektrinės, saulės šilumos energijos kolektoriaus leidžiama įrengti ant pastatų stogų, pastatų fasadų, esamų fermų, gamybos, pramonės, sandėliavimo paskirties pastatų žemės sklypuose ir sodybose, išskyrus atvejus, kai pastatai ar sodybos yra kultūros paveldo objektai. Vieta šių inžinerinių statinių (įrenginių) statybai parenkama kiekvienu atveju taip, kad nebūtų matoma nuo

gamtos ir kultūros paveldo objektų (kompleksų), gatvės, kelio ar apžvalgos vietų (regyklų), turizmo trasų.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-1021](#), 2012-11-30, *Žin.*, 2012, Nr. 141-7266 (2012-12-06), i. k. 112301MISAK0D1-1021

16. Inžineriniai statiniai, inžineriniai tinklai bei susisiekimo komunikacijos projektuojamos, statomos (tiesiamos), rekonstruojamos ar kapitališkai remontuojamos kuo mažiau keičiant kraštovaizdžio pobūdį bei neteršiant aplinkos. Projektuojant ar rekonstruojant kelius, teritorijų planavimo dokumentuose numatytus naudoti autoturizmui, gerinant kelių dangą išlaikomas esamų kelių pobūdis (susiformavę vingiai, nuolydžiai, kt.), bei istoriniu požiūriu vertingos kelio dangos.

17. Projektuojant lengvųjų automobilių ir autobusų stovėjimo aikšteles, didesnes kaip 500 m² ploto, turi būti numatytos želdinių juostos, skaidančios aikšteles mažesnėmis dalimis.

18. Regioninio parko miškuose, išskyrus rekreacinio prioriteto zonų miškus, formuojama tik minimali rekreacinė infrastruktūra: įrengiami pažintiniai (pėsčiųjų, dviračių, žirginio turizmo) takai, apžvalgos aikštelės (regyklos), atokvėpio vietos, išsaugant natūralią gamtinę aplinką.

19. Mažieji kraštovaizdžio architektūros statiniai įrengiami nemažinant kraštovaizdžio estetinės vertės bei turi atitikti šiuos reikalavimus:

19.1. tvorų dydžiai ir medžiagos numatomos, atsižvelgiant į kraštovaizdžio tvarkymo zonos, kurioje yra planuojama teritorija, reikalavimus bei aptveriamų pastatų stilių. Paveldo objektams aptverti nustatomos specialios sąlygos;

19.2. sodybas tverti ažūrinėmis tvoromis (virbų, karčių, lentų, žabų) be cokolio iki 1,5 m aukščio. Neleidžiama aptverti sodybų (namų valdų) neperregimomis tvoromis;

19.3 neleidžiama aptverti miškų, išskyrus atvejus, kai reikia atkurti pažeistus medynus, kitus gamtos išteklius, kai to reikia miško želdiniams ir želimams apsaugoti nuo žvėrių daromos žalos bei nustatyta tvarka steigiant aptvarus medžiojamiems gyvūnams laikyti arba kai tai būtina saugioms eismo sąlygoms keliuose užtikrinti;

19.4. neleidžiama aptverti natūralių paviršinių vandens telkinių ir jų apsaugos juostų;

19.5. Kalotės ežero pakrantėse gali būti įrengti mediniai lieptai ir tilteliai iki 15 m ilgio nuo vandens telkinio kranto, bet ne didesni kaip 30 m² ploto. Plocio ežere lieptus ir tiltelius statyti draudžiama.

20. Regioniniame parke (išskyrus konservacinio prioriteto funkcines zonas), tam tikslui skirtose vietose, numatytose specialiuosiuose planuose, gali būti įrengiami laikini statiniai, lengvai išardomi ir kilnojami sezoniniai statiniai (paviljonai, palapinės) įvairiems renginiams organizuoti, vasaros teatrai, estrados, atviros šokių aikštelės.

21. Pavėsinės statomos iš medžio, stogų dangai naudojamos nendrės, gontai, čerpės ar jas imituojančios medžiagos. Šių statinių aukštis ne didesnis kaip 4 m, užstatymo plotas ne didesnis kaip 15 m².

22. Užrašai informaciniuose, reklaminiuose skyduose, stenduose, nuorodose rašomi valstybine kalba, vadovaujantis Valstybinės kalbos įstatymo (*Žin.*, 1995, Nr. [15-344](#)) ir poįstatyminių teisės aktų nuostatomis. Informacinių skydų ar stendų pastatymo vieta turi būti derinama su Regioninio parko direkcija.

23. Draudžiama informacijos ir reklamos skydus, stendus kabinti ar kitaip tvirtinti ant medžių, gamtos ir kultūros paveldo objektų, įrengti juos gamtos ar kultūros paminklų vizualinės apsaugos zonoje.

24. Krantų ir kopų tvarkymo bei tvirtinimo darbai atliekami pagal parengtus projektus, nurodant tvarkymo ir/ar tvirtinimo darbų apimtį bei būdus ir technologijas, atliekamus darbus suderinus su Regioninio parko direkcija.

25. Miškų tvarkymo, priežiūros bei eksploatavimo darbai atliekami pagal miškotvarkos projektus, informavus Regioninio parko direkciją.

26. Draudžiama statyti, laikyti ir naudoti apgyvendinimui, nakvynei, maitinimui ir kitiems tikslams vagonėlius ir kitus kilnojamuosius objektus ar įrenginius (kilnojamuosius namelius, kontenerius, nebenaudojamas transporto priemonės, metalinius garažus), išskyrus atvejus, kai jie naudojami Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos nustatyta tvarka kaip laikinieji statiniai,

reikalingi mokslo institucijų moksliniams stebėjimams ir tyrimams vykdyti, teisės aktų nustatyta tvarka įregistruotiems bitynams, masiniams renginiams, turint nustatyta tvarka savivaldybių vykdomųjų institucijų išduotus leidimus, taip pat atvejus, kai vagonėliai naudojami statybos laikotarpiu, teisės aktų nustatyta tvarka turint išduotą statybos leidimą statyti ar rekonstruoti regioniniame parke esančius statinius.

Kilnojamieji nameliai gali būti įrengiami kempinguose, teritorijų planavimo dokumentuose numatytose vietose ir teisės aktuose numatytais atvejais.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-190](#), 2009-04-17, *Žin.*, 2009, Nr. 46-1841 (2009-04-25), i. k. 109301MISAK00D1-190

27. Regioniniame parke draudžiama važinėti ne keliais, ne keliuose statyti ar kitaip eksploatuoti motorines transporto priemones (įskaitant dvirates, trirates ir keturrates savaeigės transporto priemones), išskyrus specialiąsias transporto priemones, žemės ir miškų ūkio techniką, Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

IV. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI KONSERVACINIO PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE (REZERVATUOSE IR DRAUSTINIUOSE) REGLAMENTUOTI

28. Regioninio parko Plazės gamtiniame rezervate naujų statinių statyba draudžiama, išskyrus statinius, reikalingus rezervato steigimo ir veiklos tikslams įgyvendinti.

29. Rengiant detaliuosius etnografinių požiūriu vertingų Karklės, Šaipių ir Nemirsetos kaimų, išlaikiusių senąją struktūrą ir architektūrą, planus, turi būti išlaikyta susiklosčiusi planinė struktūra, vertingi gamtos ar kultūros elementai, numatyti būdai jiems išryškinti ar atkurti prarastiems.

30. Pažintiniai takai, apžvalgos aikštelės (regyklos) gali būti įrengiamos vietose, nustatytose Regioninio parko tvarkymo plane, draustinių tvarkymo planuose bei kituose saugomų teritorijų planavimo dokumentuose.

31. Esamose ir atkuriamose buvusiose sodybose, kurių vietos pažymėtos Regioninio parko tvarkymo plane, projektuojami ir statomi ne aukštesni kaip vieno aukšto su palėpe iki 8,5 m² gyvenamieji namai ir vieno aukšto priklausiniai, išskyrus atvejus, kai reikia atkurti bei tvarkyti draustinyje esančius kultūros paveldo objektus (nekilnojamąsias kultūros vertybes) arba kai reikia atkurti, formuoti buvusio (iki 1940 m.) užstatymo charakterį, pastatyti apžvalgos ar miškų priešgaisrinio stebėjimo bokštą.

32. Esamose sodybose ir atkuriamose buvusiose sodybose, kurių vietos pažymėtos Regioninio parko tvarkymo plane, projektuojamuose ir statomuose statiniuose draudžiama naudoti šiam regionui nebūdingus architektūrinius elementus (balkonus, kolonas, vitrininius langus iki grindų, išorės laiptus į mansardą ir kt.). Su stogu sutapatinti stoglangiai gali būti įrengiami stogo plokštumoje tik iš kiemo pusės.

Regioninio parko draustiniuose leidžiama įrengti saulės šviesos energijos elektrines, saulės šilumos energijos kolektorius tik ant pastatų stogų ir (ar) pastatų fasadų, kurie nėra matomi nuo gamtos ir kultūros paveldo objektų (kompleksų), gatvės, kelio ar apžvalgos vietų (regyklų), turizmo trasų. Pastatuose ar sodybose, kurie yra kultūros paveldo objektai, šių inžinerinių statinių (įrenginių) statyba draudžiama.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-1021](#), 2012-11-30, *Žin.*, 2012, Nr. 141-7266 (2012-12-06), i. k. 112301MISAK0D1-1021

33. Draudžiama statyti mobiliojo ir radijo ryšio stiebus.

34. Neleidžiama statyti naujų bei plėsti esamų rekreacinių pastatų ir kompleksų.

V. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI EKOLOGINĖS APSAUGOS PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE REGLAMENTUOTI

35. Paveldo objektų (saugomų kraštovaizdžio objektų) teritorijose, jų apsaugos zonose neleidžiama įveisti miško, statyti statinių, užstojančių paveldo objektus, trukdančių juos apžvelgti

nuo pagrindinių priėjimų, pažeidžiančių jų raiškumą, didinančių teritorijos vizualinę (regimąją) taršą.

VI. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI REKREACINIO PRIORITETO FUNKCINĖSE ZONOSE REGLAMENTUOTI

36. Rekreacinio prioriteto zonose esamos sodybos gali būti pritaikomos rekreaciniams pastatams įrengti.

37. Rekreacinio prioriteto funkcinėse zonose esančiuose kaimuose galima rekreacinių statinių statyba, jeigu tai neprieštarauja Pajūrio regioninio parko tvarkymo planui, taikant šiuos reikalavimus sklypų užstatymo plotui reglamentuoti:

37.1. žemės sklypų, kurių plotas iki 0,15 ha, bendras užstatymo plotas negali viršyti 300 m²;

37.2. žemės sklypų, kurių plotas nuo 0,15 iki 1,00 ha, bendras užstatymo plotas negali viršyti 500 m²;

37.3. žemės sklypų, kurių plotas daugiau nei 1,00 ha, bendras užstatymo plotas iki 5 % žemės sklypo ploto.

38. Teritorijų planavimo dokumentuose visuomenės poreikiams išskirtose teritorijose gali būti statomos ir didesnės pavėsinės, nei nurodyta šio Reglamento 21 punkte, rekreacinių teritorijų tvarkymo planuose nustatytose vietose.

39. Rekreacinio prioriteto zonose plėtojama tik poilsio ir turizmo paslaugų infrastruktūra. Jose negalima bloginti rekreacinių išteklių kokybės, naikinti kraštovaizdžio estetinio potencialo, projektuoti ir statyti su rekreacija nesusijusių pastatų bei įrangos.

40. Infrastruktūra kuriama intensyvaus naudojimo rekreacinio prioriteto zonose, pradėtose urbanizuoti teritorijose, nestatant rekreacinių statinių gamtinį pobūdį išlaikiusiame kraštovaizdyje, nestatant naujų didelių (daugiau kaip 60 vietų) rekreacinių pastatų.

41. Projektuojami ir statomi ne aukštesni kaip vieno aukšto su palėpe (iki 8,5 m) rekreaciniai pastatai, išskyrus atvejus, kai reikia atkurti bei tvarkyti kultūros paveldo objektus (nekilnojamąsias kultūros vertybes).

42. Rekreacinių pastatų talpumas gali būti didinamas rekonstruojant esamus rekreacinius pastatus bei pritaikant sodybas rekreaciniams pastatams įrengti.

43. Ekstensyvaus rekreacinio naudojimo teritorijose įrengiamos trumpalaikio poilsio vietos – poilsiavietės, atokvėpio vietos bei paplūdimiai su minimalia rekreacine įranga.

44. Rekreacinio prioriteto zonose, įskaitant miškus, įgyvendinamos sanitarinių-higieninių ir estetinių savybių gerinimo, reginių formavimo bei medynų atsparumo didinimo priemonės.

45. Miško parkai kuriami Regioninio parko tvarkymo plane numatytose vietose, įrengiant jiems būtiną rekreacinę infrastruktūrą.

46. Autoturizmui pritaikomi esami bendro naudojimo keliai ir miško bei lauko keliai, įrengiant specialius pažintinius autoturizmo maršrutus.

47. Turistinių trasų tinklas kuriamas taip, kad būtų sudarytos galimybės pasiekti visus svarbiausius lankomus Regioninio parko objektus.

48. Gamtinė aplinka rekreaciniams poreikiams pertvarkoma minimaliai. Regioninio parko rekreacinio prioriteto zonose nustatomos šios teritorijų tvarkymo veiklos sąlygos ir apribojimai:

48.1. vykdomi darbai, didinantys vietovės estetinį potencialą, naudojamos specialios kraštovaizdžio formavimo priemonės;

48.2. turi būti gerinamos vietovės eksponavimo galimybės;

48.3. turi būti intensyvinamas želdinimas teritorijose, kuriose vyrauja žemės ūkio naudmenos;

48.4. įrengiami reikalingi paplūdimio įrenginiai, techniniai kompleksai bei rekreaciniam naudojimui paruošiama pakrantė.

VII. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI KITOS (GYVENAMOSIOS IR KRAŠTO APSAUGOS) PASKIRTIES FUNKCINĖSE ZONOSE REGLAMENTUOTI

49.1. Gyvenviečių urbanistiniai – architektūriniai ir inžinerinės įrangos klausimai sprendžiami, rengiant detaliuosius planus ar specialiuosius planus;

49.2. Gyvenviečių plėtra diferencijuojama pagal Regioninio parko tvarkymo plane nustatytą jų reglamento tipą.

50. Gyvenamosiose vietovėse įrengiami šiuolaikinį technikos lygį atitinkantys inžineriniai tinklai, gerinama kelių, gatvių, aikščių bei kiemų paviršiaus danga.

VIII. PAPILDOMI REIKALAVIMAI VEIKLAI PAST IR VIETOVĖSE, ATITINKANČIOSE BAST ATRANKOS KRITERIJUS, REGLAMENTUOTI

51. Į Regioninį parką patenkančioje Baltijos jūros priekrantės PAST ir vietovėje, atitinkančioje BAST atrankos kriterijus, Baltijos jūros priekrantės dalyje draudžiama:

51.1. tvarkyti jūros dugną ar kitaip transformuoti buveines, jeigu tai pažeistų cheminę vandens sudėtį, keistų, terštų ar kitaip pablogintų natūralių buveinių būklę;

51.2. medžioti vandens ir pelkių paukščius;

51.3. statyti 55 milimetrų ir didesnio aktytumo žvejybos tinklus nuo lapkričio 16 d. iki balandžio 15 d. tokiam gylyje, kur nuo vandens paviršiaus iki viršutinės tinklo ribos yra mažiau kaip 15 metrų.

52. Nemirsetos smiltpievių PAST draudžiama įveisti mišką.

53. Vietovėje, atitinkančioje BAST atrankos kriterijus, Pajūrio kopos draudžiama:

53.1. statyti statinius, vykdyti kitą veiklą, dėl kurios būtų fiziškai ardomos, keičiamos buveinės, teršiama ar kitaip bloginama jų būklė;

53.2. įrengti poilsia vietas ir stovyklavietes, vaikščioti nenustatytose vietose;

53.3. įrengti krantines, vykdyti paplūdimio tvarkymo darbus, kurie pažeistų ar kitaip keistų kranto liniją ir pablogintų 2110 Užuomazginių pustomų kopų buveinės būklę;

53.4. eksploatuoti naudingąsias iškasenas;

53.5. įveisti mišką ar kitaip dirbtinai keisti augalijos rūšinę sudėtį, išskyrus saugomų teritorijų planavimo dokumentuose numatytas priemones;

53.6. keisti natūralias pievas, įsėti kultūrinės žolės, tręšti, nupjauti kupstus, suarti, kalkinti, naudoti augalų apsaugos priemones ar kitaip keisti žolynus;

53.7. kirsti medžius ir krūmus, šalinti susidariusią negyvą medieną 2180 Medžiais apaugusių pajūrio kopų buveinėse, išskyrus saugomų teritorijų planavimo dokumentuose ar miškotvarkos projektuose numatytas priemones.

IX. SKATINAMA VEIKLA

54. Regioniniame parke skatinama:

54.1. veikla, išsauganti ir išryškinanti kraštovaizdžio įvairovę;

54.2. miškų ekosistemų apsaugos funkcijų stiprinimas, didinant biologinę įvairovę, veisiant ir formuojant mišrius medynus;

54.3. miškų sodinimas nuskurdintose agrarinėse teritorijose, esančiose gamtinio karkaso elementuose, nustatytuose miškų išdėstymo žemėtvarkos scheme. Želdinių juostomis ar grupėmis rekomenduojama skaidyti plačius intensyvios žemdirbystės laukus arba želdinti ribas tarp ūkininkų sklypų;

54.4. pažeistų kraštovaizdžio kompleksų bei objektų atkūrimas, remiantis Regioninio parko tvarkymo planu;

54.5. gamtos ir kultūros paveldo objektų tyrimas, ieškant efektyvesnių jų išsaugojimo bei panaudojimo būdų, taip pat naujų vertingų objektų paieška ir įteisinimas;

54.6. gamtos ir kultūros paveldo objektų, kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės apsaugos propagavimas, siekiant suinteresuoti objektų savininkus, valdytojus ir naudotojus vertybių apsauga, pritraukti regioninio parko lankytojus;

54.7. apžvalgos bokštų įrengimas ir naudojimas pagal nustatytą tvarką parengtus projektus;

54.8. pažintinio turizmo organizavimas, prioritetą teikiant autoturizmui, dviračių, pėsčiųjų ir vandens turizmui;

54.9. poilsiaviečių įrengimas rekreacinio prioriteto zonose, teritorijų planavimo dokumentuose nustatytose vietose;

54.10. rekreacinės infrastruktūros kūrimas, mokomųjų ir pažintinių takų projektavimas ir įrengimas;

54.11. etnokultūros, tradicinės kaimo gyvensenos puoselėjimas, kaimo turizmo, rekreacinio verslo plėtra nustatytose vietose, patalpų Pajūrio regioninio parko lankytojams apgyvendinti nuoma;

54.12. Regioninio parko draustiniuose skatinamas mokomųjų ir pažintinių takų projektavimas ir įrengimas, etnokultūros, tradicinės kaimo gyvensenos puoselėjimas, kaimo turizmo organizavimas.

55. PAST ir vietovėse, atitinkančiose BAST atrankos kriterijus, skatinamas saugomų teritorijų planavimo dokumentuose numatytų gamtotvarkos priemonių ir ūkininkavimo formų, palaikančių tinkamą buveinių būklę, įgyvendinimas.

Priedo pakeitimai:

Nr. [D1-91](#), 2008-01-31, Žin., 2008, Nr. 38-1410 (2008-04-03), i. k. 108301MISAK000D1-91

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-573](#), 2007-11-07, Žin., 2007, Nr. 120-4933 (2007-11-22), i. k. 107301MISAK00D1-573

Dėl aplinkos ministro 2002 m. rugpjūčio 10 d. įsakymo Nr. 425 "Dėl Pajūrio regioninio parko apsaugos reglamento patvirtinimo" pakeitimo

2.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-91](#), 2008-01-31, Žin., 2008, Nr. 38-1410 (2008-04-03), i. k. 108301MISAK000D1-91

Dėl aplinkos ministro 2002 m. rugpjūčio 10 d. įsakymo Nr. 425 "Dėl Pajūrio regioninio parko apsaugos reglamento patvirtinimo" pakeitimo

3.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-190](#), 2009-04-17, Žin., 2009, Nr. 46-1841 (2009-04-25), i. k. 109301MISAK00D1-190

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugpjūčio 10 d. įsakymo Nr. 425 "Dėl Pajūrio regioninio parko apsaugos reglamento patvirtinimo" pakeitimo

4.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-1021](#), 2012-11-30, Žin., 2012, Nr. 141-7266 (2012-12-06), i. k. 112301MISAK0D1-1021

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugpjūčio 10 d. įsakymo Nr. 425 "Dėl Pajūrio regioninio parko apsaugos reglamento patvirtinimo" pakeitimo